

Bryssel den 4.5.2016
COM(2016) 279 final

2016/0141 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

(Turkiet)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 16 december 2013 inledde Europeiska unionen (EU) och Turkiet dialogen om viseringsliberalisering, parallellt med undertecknandet av återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet. Dialogen om viseringsliberalisering bygger på *färdplanen mot en viseringsfri ordning med Turkiet* (nedan kallad *färdplanen*), ett dokument som redogör för de krav som Turkiet måste uppfylla för att Europaparlamentet och rådet ska kunna ändra förordning (EG) nr 539/2001¹, vilket skulle göra det möjligt för turkiska medborgare som innehar biometriska pass som följer EU:s standarder att resa in i medlemsstaterna utan visering för kortare vistelser (upp till 90 dagar under en 180-dagarsperiod). De 72 krav som ingår i färdplanen är uppdelade i fem tematiska grupper (s.k. block): dokumentssäkerhet, migrationshantering, allmän ordning och säkerhet, grundläggande rättigheter och återtagande av irreguljära migranter.

Den *första rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering*² (nedan kallad *den första rapporten*) antogs av kommissionen den 20 oktober 2014. I denna bedömdes uppfyllandet av varje enskilt krav. Den innehöll också rekommendationer för ytterligare framsteg i fråga om samtliga krav.

Vid toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 förband Turkiet sig att påskynda uppfyllandet av färdplanen, bland annat genom att på förhand tillämpa alla bestämmelser i återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet, i syfte att erhålla viseringsliberalisering senast i oktober 2016³. Detta åtagande välkomnades av Europeiska unionen.

Den 4 mars 2016 antog kommissionen sin *andra rapport om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering*⁴ (nedan kallad *den andra rapporten*), i vilken man bedömde de framsteg som Turkiet gjort med genomförandet av kraven i färdplanen. I rapporten fastställdes att de turkiska myndigheterna intensifierat sina ansträngningar att genomföra färdplanen sedan toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015. Samtidigt formulerades specifika rekommendationer om de åtgärder som Turkiet bör vidta för att göra ytterligare framsteg mot ett fullständigt uppfyllande av alla krav, och Turkiet uppmanades att ytterligare påskynda reformprocessen genom att så snart som möjligt ta itu med de problem som identifieras i rapporten. Rapporten bekräftade de områden där Turkiet når upp till riktmärkena och identifierade åtgärder för att se till att Turkiet når upp till alla riktmärken i färdplanen.

Den 7 och 18 mars 2016 ägde möten mellan EU:s stats- och regeringschefer och Turkiet rum. Det senare av dessa möten avslutade med ett gemensamt uttalande av EU och Turkiet⁵ enligt vilket ”[f]örverkligandet av färdplanen för viseringsliberalisering kommer att påskyndas för

¹ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

² COM(2014) 646 slutlig.

³ Uttalande som antogs vid mötet mellan EU:s stats- och regeringschefer och Turkiet: <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2015/11/29-eu-turkey-meeting-statement/>

⁴ COM(2016) 140 slutlig.

⁵ Uttalande som antogs vid mötet mellan EU:s stats- och regeringschefer och Turkiet: <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/03/18-eu-turkey-statement/>.

alla deltagande medlemsstater så att viseringskravet för turkiska medborgare ska kunna hävas senast i slutet av juni 2016, under förutsättning att samtliga riktmärken är uppfyllda. Turkiet kommer därför att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla de återstående kraven så att kommissionen efter den föreskrivna bedömningen av efterlevnaden av riktmärken och före april månads utgång ska kunna lägga fram ett lämpligt förslag som kan ligga till grund för ett slutligt beslut av Europaparlamentet och rådet.”

I den tredje rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering⁶, som läggs fram tillsammans med detta förslag, konstaterar kommissionen, med utgångspunkt i det nya engagemang och den nya beslutsamhet som Turkiet visat sedan toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015, att de turkiska myndigheterna under de senaste månaderna ytterligare har intensifierat sina ansträngningar för att uppfylla detta villkor. Kommissionen är medveten om de goda framsteg som de turkiska myndigheterna hittills gjort och uppmanar dem att snarast intensifiera sina ansträngningar att uppfylla alla krav för att erhålla viseringsliberalisering senast i slutet av juni.

Som anges i rapporten har dock de turkiska myndigheterna ännu inte lyckats uppnå detta ambitiösa mål, eftersom sju av de 72 kraven ännu inte har uppfyllts. Vissa av dem är särskilt viktiga.

Två av dessa sju uppfyllda krav behöver av praktiska och förfarandemässiga skäl en längre genomförandefrist, och detta har gjort att de inte har kunnat uppfyllas till fullo fram till tidpunkten för framläggandet av detta förslag. Det gäller följande två riktmärken:

- Uppgradering av befintliga biometriska pass så att de innehåller säkerhetsdetaljer i linje med EU:s senaste standarder.
- Fullständigt genomförande av bestämmelserna i återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet, inklusive de som rör återtagande av tredjelandsmedborgare.

Som anges i rapporten har kommissionen och de turkiska myndigheterna enats om sätt att genomföra dessa riktmärken i praktiken innan de uppnås fullständigt.

Kommissionen uppmanar de turkiska myndigheterna att snarast vidta de åtgärder som krävs för att nå upp till de återstående riktmärkena i färdplanen, nämligen följande:

- Antagande av åtgärder för att förhindra korruption i enlighet med färdplanen, dvs. säkerställande av en effektiv uppföljning av de rekommendationer som utfärdats av Europarådets grupp av stater mot korruption (Greco).
- Anpassning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter till EU:s normer, särskilt för att säkerställa att dataskyddsmyndigheten kan agera på ett oberoende sätt och att de brottsbekämpande organens verksamhet omfattas av lagstiftningen.
- Förhandlingar om ett avtal om operativt samarbete med Europol; detta är beroende av den ovannämnda ändringen av lagstiftningen om skydd av personuppgifter.
- Tillhandahållande av ett effektivt straffrättsligt samarbete till alla EU-medlemsstater.
- Översyn av lagstiftning och praxis avseende terrorism i överensstämmelse med europeiska normer, särskilt genom att bättre anpassa definitionen av terrorism med definitionen i rambeslut 2002/475/JHA i dess ändrade lydelse i syfte att begränsa definitionens räckvidd, och genom att införa ett proportionalitetskriterium.

⁶ COM(2016) 278 final.

Under förutsättning att de turkiska myndigheterna snarast kommer att nå upp till de återstående riktmärkena i färdplanen, såsom de åtog sig att göra den 18 mars 2016, har kommissionen beslutat att lägga fram förslaget om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 i syfte att häva viseringskravet för turkiska medborgare som innehar biometriska pass i överensstämmelse med EU:s standarder.

För att bistå medlagstiftarna i deras överväganden kommer kommissionen att fortsätta att övervaka de åtgärder som de turkiska myndigheterna vidtar för att uppfylla de återstående kraven i färdplanen.

Framläggandet av detta förslag i början av maj gör att det ryms en tidsperiod på åtta veckor mellan den dag då utkastet görs tillgängligt för de nationella parlamenten och dess antagande senast i slutet av juni, såsom nämns i uttalandet av EU och Turkiet av den 18 mars 2016, i enlighet med artikel 4 i protokoll nr 1 till fördragen om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen. Förslaget säkerställer sålunda att ett centralt inslag i uttalandet av EU:s stats- och regeringschefer och Turkiet av den 18 mars 2016 kan förverkligas.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Rådets förordning (EG) nr 539/2001 innehåller en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav. Förordning (EG) nr 539/2001 tillämpas av alla medlemsstater, med undantag för Irland och Förenade kungariket, samt av Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz. Förordningen är en del av EU:s gemensamma viseringspolitik för korta vistelser på 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

Turkiet är för närvarande upptaget i förteckningen i bilaga I i förordning (EG) nr 539/2001, dvs. bland de länder vars medborgare måste inneha visering när de reser till EU-medlemsstaternas territorium.

Förordning (EG) nr 539/2001 ändrades senast genom förordning (EU) nr 259/2014⁷ när Moldavien överfördes till den viseringsfria förteckningen efter att framgångsrikt ha genomfört sin handlingsplan och genom förordning (EU) nr 509/2014⁸ när fem länder i Västindien⁹ och elva länder i Stilla-havsområdet¹⁰ samt Colombia, Peru och Förenade Arabemiraten blev undantagna från viseringskravet – förutsatt att EU och respektive tredjeländer ingår avtal om undantag från viseringskravet – efter att man gjort en regelbunden översyn av viseringsförteckningarna. Den 9 mars 2016 och den 20 april 2016 lade kommissionen fram förslag om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 för att överföra Georgien¹¹ respektive Ukraina¹² till den viseringsfria förteckningen efter att de framgångsrikt genomfört sina färdplaner för viseringsliberalisering.

De kriterier som bör beaktas när man – på grundval av en individuell bedömning – avgör

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 259/2014 av den 3 april 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, EUT L 105, 8.4.2014, s. 9.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, EUT L 149, 20.5.2014, s. 67.

⁹ Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Trinidad och Tobago.

¹⁰ Kiribati, Marshallöarna, Mikronesien, Nauru, Palau, Samoa, Salomonöarna, Östtimor, Tonga, Tuvalu och Vanuatu.

¹¹ COM(2016) 142 slutlig.

¹² COM(2016) 236 slutlig.

vilka tredjeländers medborgare som omfattas av eller är undantagna från viseringskravet fastställs i artikel 1 i förordning (EG) nr 539/2001 (infördes genom förordning (EU) nr 509/2014). I kriterierna ingår: ”olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten”¹³. Man bör särskilt uppmärksamma säkerheten hos de resehandlingar som utfärdats av de berörda tredjeländerna.

Vad ömsesidigheten beträffar antog den turkiska regeringen den 2 maj 2016 ett dekret om att medborgarna i alla medlemsstater kommer att kunna resa in i Turkiet utan visering från och med dagen för hävandet av viseringskravet för turkiska medborgare.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den 6 april 2016 föreslog kommissionen inrättandet av ett EU-system för in- och utresa för att stärka Schengenområdets yttre gränser¹⁴. De huvudsakliga syftena med förslaget är att förbättra kvaliteten på gränskontrollerna för tredjelandsmedborgare och att säkerställa en systematisk och tillförlitlig identifiering av personer som överskridit den tillåtna vistelsen. Det framtida EU-systemet för in- och utresa kommer därför att spela en viktig roll när det gäller att kontrollera att tredjelandsmedborgares viseringsfria vistelser i Schengenområdet utnyttjas i överensstämmelse med lagen, och för att bidra till att förebygga irreguljär migration av medborgare i länder som omfattas av viseringsfrihet.

I ett meddelande¹⁵ har kommissionen dessutom tillkännagett att den kommer att bedöma behovet, genomförbarheten och proportionaliteten av inrättandet av ett EU-system för reseinformation och resetillstånd (Etias). Kommissionen har åtagit sig att redan under 2016 undersöka om ett sådant ytterligare kontrollinslag för medborgare i länder som omfattas av viseringsfrihet är genomförbart och proportionerligt, och huruvida det i praktiken skulle bidra till att upprätthålla och förbättra säkerheten i Schengenområdet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Eftersom förslaget utgör en ändring av EU:s gemensamma viseringspolitik är den rättsliga grunden för förslaget artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget till förordning innebär en utveckling av Schengenregelverket.

- **Subsidiaritet, proportionalitet och val av instrument**

Eftersom förordning (EG) nr 539/2001 är en unionsrättsakt kan den endast ändras genom en motsvarande rättsakt. Medlemsstaterna kan inte agera enskilt för att uppnå det politiska målet.

¹³ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

¹⁴ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter samt uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser och fastställande av villkor för åtkomst till systemet för in- och utresa för brottsbekämpande ändamål, COM(2016) 194 final.

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *Starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet*, COM(2016) 205 final.

Det föreligger inga andra alternativ (i annan form än lagstiftning) för att uppnå det politiska målet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Regelbundna diskussioner med medlemsstaterna har ägt rum vid rådets möten (rättsliga och inrikes frågor), i Coreper, i rådets arbetsgrupp för utvidgningen (Coela), vid möten med RIF-råden i medlemsstaterna och i samband med flera presentationer inför Europaparlamentet (i kammaren och i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE)) av hur dialogen om viseringsliberalisering fortskrider.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Kommissionen har samlat in heltäckande uppgifter om Turkiets genomförande av alla krav i färdplanen. I samband med dialogen om viseringsliberalisering med Turkiet har experter från kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU:s medlemsstater och berörda EU-organ (Frontex, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och Eurojust) analyserat den turkiska lagstiftningen på de områden som omfattas av dialogen samt dess praktiska tillämpning, främst i syfte att utarbeta av rapporter. Det har genomförts flera tekniska diskussioner och besök på plats, och med hjälp av turkiska myndigheter och experter har man samlat in en omfattande dokumentation.

• Konsekvensbedömning

Kommissionens andra rapport lades fram den 4 mars 2016 och åtföljdes av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar¹⁶, som (på grundval av statistiska uppgifter från Eurostat, synpunkter från berörda EU-organ och den utveckling som kunnat iakttas) bedömde de eventuella följderna av en liberalisering av viseringsbestämmelserna för Turkiet när det gäller migrationssituationen i Europeiska unionen.

Den tredje rapporten, som läggs fram parallellt med detta förslag, åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar¹⁷ som innehåller konkreta uppgifter om hur långt man kommit med efterlevnaden av varje enskilt krav. Detta dokument innehåller även en bedömning av hur en viseringsliberalisering för Turkiet kan tänkas påverka säkerhetssituationen i EU.

Det behövs ingen ytterligare konsekvensbedömning.

• Grundläggande rättigheter

Förslaget har inga negativa konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen. Uppnåendet av riktmärkena i färdplanen kommer att förbättra skyddet av de mänskliga rättigheterna i Turkiet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

¹⁶ SWD(2016) 97 final.

¹⁷ SWD(2016) 161 final.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Den ändrade förordningen kommer att vara direkt tillämplig från och med dagen för dess ikraftträdande och kommer att genomföras omedelbart av medlemsstaterna. Ingen genomförandeplan behövs.

Kommissionen kommer även i fortsättningen att aktivt övervaka Turkiets fortlöpande genomförande av alla riktmärken för de fem blocken i färdplanen med hjälp av de befintliga associationsstrukturerna och den befintliga dialogen och, om nödvändigt, med hjälp av särskilda uppföljningsmekanismer.

Genom regelbundna möten i EU:s och Turkiets gemensamma kommitté för återtagande kommer kommissionen framför allt att, även efter det att Turkiet beviljats viseringsfrihet, fortsätta att övervaka att Turkiet tillämpar bestämmelserna i återtagandeaftalet mellan EU och Turkiet. Iakttagandet av dessa bestämmelser gentemot alla EU-medlemsstater är en av de grundläggande förutsättningarna för viseringsfrihet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förordning (EG) nr 539/2001 kommer att ändras genom att Turkiet överförs från bilaga I (förteckning över länder som omfattas av viseringskravet) till bilaga II (förteckning över länder som är undantagna från viseringskravet). I linje med färdplanen kommer det att läggas till en fotnot som preciserar att undantaget från viseringskravet gäller för innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med standarderna i rådets förordning (EG) nr 2252/2004, särskilt genom kryptering för *Supplemental Access Control* (kompletterande kontroll av åtkomst).

Turkiet har meddelat kommissionen att landet kommer att slutföra alla reformer som krävs för att utfärda biometriska pass som till fullo överensstämmer med EU:s krav senast i slutet av oktober 2016. Parallellt med detta kommer Turkiet redan senast i början av juni att säkerställa att alla pass som utfärdas innehåller innehavarens fotografi och fingeravtryck i chippen och till fullo överensstämmer med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder. I dessa pass kommer fingeravtrycken att skyddas genom kryptering för *Extended Access Control* (omfattande kontroll av åtkomst). Undantagsvis kommer undantaget från viseringskravet därför även att gälla innehavare av sådana pass, förutsatt att dessa har utfärdats mellan den 1 juni 2016 och den 31 december 2016. Detta undantag upphör att gälla den 31 december 2017. Innan viseringsfriheten inleds bör Turkiet till samtliga medlemsstater tillhandahålla de certifikat som gör det möjligt att autentisera och läsa informationen i chippen i de turkiska passen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

(Turkiet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 539/2001¹⁸ innehåller en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav. Förteckningarna över tredjeländer i bilagorna I och II bör vara, och fortsätta att vara, förenliga med de kriterier som anges i förordningen. Hänvisningar till de tredjeländer för vilka situationen har förändrats i fråga om dessa kriterier bör överföras från den ena bilagan till den andra om det är lämpligt.
- (2) De kriterier som bör beaktas när man – på grundval av en individuell bedömning – avgör vilka tredjeländers medborgare som omfattas av eller är undantagna från viseringskravet fastställs i artikel 1 i förordning (EG) nr 539/2001. I kriterierna ingår: ”olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten”.
- (3) Efter toppmötena mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 respektive den 18 mars 2016 enades man om att förverkligandet av den färdplan för viseringsliberalisering som kommissionen lade fram för den turkiska regeringen den 16 december 2013 kommer att påskyndas för alla deltagande medlemsstater så att viseringskravet för turkiska medborgare ska kunna hävas senast i slutet av juni 2016.

¹⁸ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (4) Viseringsliberalisering är ett centralt inslag i uttalandet av EU och Turkiet av den 18 mars 2016. Enligt uttalandet bör viseringskravet för turkiska medborgare hävas senast i slutet av juni 2016. Om förslaget läggs fram i början av maj hinner den tidsperiod på åtta veckor som föreskrivs för de nationella parlamenten genom artikel 4 i protokoll nr 1 till fördragen om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen löpa ut innan det antas i slutet av juni.
- (5) [Turkiet har uppfyllt kraven i landets färdplan för viseringsliberalisering. På grundval av denna bedömning, och med beaktande av alla kriterier som anges i artikel -1 i förordning (EG) nr 539/2001, är det lämpligt att undanta turkiska medborgare från viseringskravet vid inresa till medlemsstaternas territorium.]
- (6) Turkiet bör därför överföras från bilaga I till bilaga II i förordning (EG) nr 539/2001.
- (7) Undantaget från viseringskravet är beroende av ett fortsatt genomförande av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering och uttalandet av EU och Turkiet av den 18 mars 2016. Kommissionen kommer att aktivt övervaka genomförandet av kraven och uttalandet. Undantaget från viseringskravet får tillfälligt upphävas av EU i överensstämmelse med den upphävandemekanism som inrättats genom artikel 1a i förordning (EG) nr 539/2001, ändrad genom förordning xxx, om de villkor som där anges är uppfyllda.
- (8) Detta undantag från viseringskravet bör endast gälla för innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2252/2004¹⁹. Undantagsvis bör undantaget från viseringskravet även gälla för innehavare av biometriska pass som innehåller innehavarens fingeravtryck och som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder, under förutsättning att dessa pass utfärdats mellan den 1 juni 2016 och den 31 december 2016. Detta undantag upphör att gälla den 31 december 2017.
- (9) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG²⁰. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (10) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG²¹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (11) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG²².

¹⁹ Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna, EUT L 385, 29.12.2004, s. 1.

²⁰ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket, EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

²¹ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket, EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

²² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda

- (12) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en vidareutveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG²³.
- (13) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med det protokoll som undertecknats av Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 ska ändras på följande sätt:

- a) I del 1 i bilaga I ("STATER") ska hänvisningen till Turkiet utgå.
- b) I del 1 i bilaga II ("STATER") ska följande hänvisning införas:
"Turkiet"*

* Undantaget från viseringskravet gäller endast för innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna, EUT L 385, 29.12.2004, s. 1. Undantagsvis ska undantaget från viseringskravet också gälla för innehavare av biometriska pass som innehåller innehavarens fingeravtryck och som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder, under förutsättning att dessa pass utfärdats mellan den 1 juni 2016 och den 31 december 2016. Detta undantag upphör att gälla den 31 december 2017.

staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

²³ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

²⁴ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet, EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande